ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง

ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๙)

พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘/๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้อำนวยการทะเบียนกลางออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๗๑/๒ ของระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕

“ข้อ ๗๑/๒ กรณีบุคคลที่มีเลขประจำตัวประชาชนซึ่งตายในราชอาณาจักรไทยแต่ไม่ได้แจ้งการตายหรือได้มีการแจ้งการตายแล้วแต่ไม่มีมรณบัตร หรือมรณบัตรชำรุด สูญหาย และสำนักทะเบียนที่เกี่ยวข้องไม่สามารถคัดสำเนามรณบัตรหรือทะเบียนคนตายได้ ไม่ว่าคนตายจะถูกจำหน่ายชื่อจากทะเบียนราษฎรแล้วหรือไม่ก็ตาม หากผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ บิดาหรือมารดา หรือผู้ปกครองของคนตาย คู่สมรสของคนตาย ผู้สืบสันดานของคนตาย รวมถึงผู้รับมอบอำนาจจากบุคคลดังกล่าว มีความจำเป็นต้องมีหลักฐานการตายให้ยื่นคำร้องตามแบบ ท.ร. ๓๑ ต่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่น ณ สำนักทะเบียนแห่งที่บุคคลนั้นตาย หรือมีชื่อในทะเบียนบ้านหรือทะเบียนประวัติที่นายทะเบียนจัดทำให้สำหรับคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยขณะที่มีการจำหน่ายตาย หรือสำนักทะเบียนที่ผู้ยื่นคำร้องมีชื่อในทะเบียนบ้าน พร้อมด้วยพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) เพื่อขอหนังสือรับรองการตาย และให้ผู้ช่วยนายทะเบียนที่นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นมอบหมาย แล้วแต่กรณี ตรวจสอบพยานหลักฐานของผู้ยื่นคำร้อง ตรวจสอบข้อมูลผู้ตายจากฐานข้อมูลทะเบียนกลางในระบบคอมพิวเตอร์ และสอบสวนผู้ยื่นคำร้องและพยานบุคคลไม่น้อยกว่าสองคน ให้ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตายและประวัติของผู้ตาย หากเชื่อได้ว่าผู้ตายได้ตายไปแล้วจริง ให้เสนอนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการตาย ตามแบบ ท.ร. ๒๐/๒ ท้ายระเบียบนี้

กรณีสำนักทะเบียนที่รับคำร้องขอหนังสือรับรองการตายของบุคคลใดตามวรรคหนึ่งไม่ใช่สำนักทะเบียนแห่งที่บุคคลนั้นตาย ให้สำนักทะเบียนที่รับคำร้องมีหนังสือขอตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังสำนักทะเบียนแห่งที่บุคคลนั้นตายพร้อมด้วยพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาออกหนังสือรับรองการตายดังกล่าวด้วย โดยให้สำนักทะเบียนแห่งที่บุคคลนั้นตายแจ้งผล

การตรวจสอบข้อเท็จจริงกลับไปยังสำนักทะเบียนที่รับคำร้องภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง หากไม่สามารถดำเนินการได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใดให้แจ้งเหตุที่ไม่อาจดำเนินการนั้นภายในระยะเวลาดังกล่าวด้วย

กรณีผู้ยื่นคำร้องหรือพยานบุคคลไม่มีหลักฐานหรือไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตายและสถานที่ตายอย่างชัดเจนพอที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ ให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นที่รับคำร้องพิจารณาจากพยานหลักฐานและข้อมูลเท่าที่ได้รับแจ้ง หากไม่อาจเชื่อได้ว่าผู้ตายได้ตายจริง ให้มีคำสั่งปฏิเสธการออกหนังสือรับรองการตายในคำร้อง ท.ร. ๓๑ และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำร้องทราบเหตุผลและให้โอกาสในการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘๔/๑ ของระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕

“ข้อ ๘๔/๑ เมื่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งได้รับแจ้งการย้ายออกของบุคคลที่เดินทางไปต่างประเทศโดยไม่ประสงค์จะย้ายเข้าทะเบียนบ้านกลาง ให้ดำเนินการแจ้งการย้ายออกตามข้อ ๘๑ โดยอนุโลม โดยให้หมายเหตุในใบแจ้งการย้ายที่อยู่ในช่อง “ไปอยู่ที่” ว่า “ไปประเทศ.....” และให้เพิ่มชื่อบุคคลดังกล่าวในทะเบียนบ้านชั่วคราวสำหรับบุคคลที่เดินทางไปต่างประเทศของสำนักทะเบียน โดยให้พิมพ์ใบแจ้งการย้ายที่อยู่ ตอนที่ ๑ เพื่อให้ผู้ย้ายที่อยู่ หรือเจ้าบ้าน และนายทะเบียนผู้รับแจ้งลงชื่อให้ครบถ้วน แล้วจัดเก็บเอกสารแจ้งการย้ายที่อยู่ดังกล่าวเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ตามขั้นตอนที่กำหนด

กรณีบุคคลดังกล่าวเดินทางกลับจากต่างประเทศและแจ้งการย้ายที่อยู่ ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งดำเนินการตรวจสอบหลักฐานการเดินทางกลับจากต่างประเทศของผู้ย้ายที่อยู่ แล้วดำเนินการรับแจ้งย้ายออกจากทะเบียนบ้านชั่วคราวไปเข้าทะเบียนบ้านตามที่ผู้แจ้งประสงค์จะขอย้ายเข้า ตามระเบียบว่าด้วยการย้ายต่อไป”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๑๕/๒ ของระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕

“ข้อ ๑๑๕/๒ เมื่อสำนักทะเบียนกลางได้รับแจ้งด้วยประการใด ๆ ว่าผู้มีสัญชาติไทยที่มีชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน ท.ร. ๑๔ หรือทะเบียนบ้านกลาง ท.ร. ๑๔ เสียสัญชาติไทยและได้ประกาศการเสียสัญชาติไทยในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ข้าราชการสำนักบริหารการทะเบียนที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนหรือมอบอำนาจให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘/๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ดำเนินการ ดังนี้

๑. บันทึกเพิ่มเติมรายการในทะเบียนประวัติราษฎรของผู้ที่เสียสัญชาติไทย ให้ปรากฏข้อความที่บ่งบอกว่าบุคคลดังกล่าวเสียสัญชาติไทยตามราชกิจจานุเบกษา ฉบับใด เล่มใด ตอนใด ลงวันที่เดือนปีใด

๒. แจ้งนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นที่ผู้เสียสัญชาติไทยมีชื่อในทะเบียนบ้านหรือทะเบียนบ้านกลาง เพื่อแก้ไขรายการสัญชาติในทะเบียนบ้านหรือทะเบียนบ้านกลาง แล้วแต่กรณี

และเปลี่ยนสถานะทางทะเบียนของบุคคลนั้นตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐๔ และแจ้งเจ้าบ้านให้นำสำเนาทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้านมาแก้ไขรายการให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มแบบพิมพ์ตามท้ายระเบียบนี้เป็นแบบพิมพ์การทะเบียนราษฎรตามข้อ ๑๓๔ แห่งระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

“(๑๙/๒) ท.ร. ๒๐/๒ เป็นแบบหนังสือรับรองการตาย”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ไชยวัฒน์ จุนถิระพงศ์
ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง

ท.ร. ๒๐/๒

หนังสือรับรองการตาย

เลขที่ .....(ลำดับที่)...../....(ปี พ.ศ.)..... สำนักทะเบียน.....

รหัสสำนักทะเบียน.....

ด้วย .....(ชื่อ-ชื่อสกุล)..... เลขประจำตัวประชาชน .....
ได้ยื่นคำขอหนังสือรับรองการตาย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ ๑ รายการบุคคลที่ตาย .....(ชื่อ-ชื่อสกุล)..... เลขประจำตัวประชาชน
..... สัญชาติ ..... เกิดเมื่อ ..... ตายเมื่อ .....
สถานที่ตาย..... สาเหตุการตาย (เท่าที่ทราบ) .....
.....

ส่วนที่ ๒ พยานหลักฐานประกอบการขอหนังสือรับรองการตาย

๒.๑ พยานเอกสาร .....
.....

๒.๒ พยานบุคคล ได้แก่

๑. .....(ชื่อ-ชื่อสกุล)..... เลขประจำตัวประชาชน .....
สัญชาติ ..... อายุ ..... ปี เกี่ยวข้องกับผู้ตายในฐานะเป็น .....

๒. .....(ชื่อ-ชื่อสกุล)..... เลขประจำตัวประชาชน .....
สัญชาติ ..... อายุ ..... ปี เกี่ยวข้องกับผู้ตายในฐานะเป็น .....

คำสั่งนายทะเบียน

นายทะเบียนได้ตรวจพิจารณาหลักฐานแล้ว จึงออกหนังสือฉบับนี้ให้ผู้ยื่นคำขอเมื่อวันที่ .....

ลงชื่อ .....
(.....)
นายทะเบียนอำเภอ/นายทะเบียนท้องถิ่น.....

ลงชื่อ .....
(.....)
ผู้ยื่นคำขอหนังสือรับรองการตาย